

Oponentský posudek bakalářské práce Jany Nechvátalové *Skateboarding – aktivita na pomezí umění a sportu*

Jana Nechvátalová si pro svou bakalářskou práci zvolila na katedře teatrologie neobvyklé téma – skateboarding. Aktivitu, která bezesporu disponuje výrazným performativním rozměrem, se pokouší ohledávat z několika úhlů – mimo právě performativního (potažmo i divadelního) aspektu se zabývá též aspektem estetickým, sociálním či politickým a nechybí ani exkurz do historie sledovaného sportu.

Práce formuluje či naznačuje mnoho velmi pozoruhodných otázek. Tu základní – lze-li vůbec, popřípadě nakolik a proč – považovat skateboarding (také) za umění, diplomantka průběžně ohledává. Čelí při tom neprobádané oblasti a využívá, pokud mohu soudit, účelně dobře zvolenou literaturu (Jan Mukařovský, Viktor Šklovskij, Richard Schechner), jejichž závěry z oblasti estetiky, teatrologie a performativních studií aplikuje na svoje téma. I když některé takto vytěžené analogie (např. mezi hercem/performerem a skateboardistou) jsou spíše vnější, lze tuto metodu právě vzhledem k malé prozkoumanosti tématu přijmout jako funkční způsob pro „první ponor“.

Za nejpromyšlenější považuji pasáže, v nichž se diplomantka zabývá vztahem mezi skateboardistou a prostorem. Právě v nich se jí totiž podařilo uplatnit komplexnější pohled, zohlednit při úvahách více shora vytyčených diskurzů a vést výklad soustředěným a analytičtějším způsobem. Některé jiné kapitoly se právě i při srovnání s těmi, věnovanými prostoru, jeví naopak poněkud příliš stručně, resp. zůstávají na úrovni elementární informace. Např. kapitolka o Euroskatu 88, přehlídce, která překvapivě proběhla v komunistickém Československu, přináší zajímavou a nezmámou informaci, ovšem zůstává v ní mnoho nezodpovězených otázek (např. jak vůbec k akci došlo, kdo ji organizoval, jak se stalo, že jí navzdory tomu, že byla podle diplomantčiny tvrzení iniciována „zdola“, dokonce přenášela Československá televize etc.). Jako osoba, mající o skateboarding jen povrchní tušení, také lituji toho, že práce víceméně postrádá konkrétní popisy či analýzy skateboardových produkcí či jejich částí, jimiž by diplomantka ilustrovala a podpírala své závěry a tvrzení. Tato absence je o to víc zarážející, že - jak sama autorka zmiňuje – probíhají od konce minulého století časté videozáznamy jednotlivých jízd. (Autorka se podrobněji věnuje pouze několika reklamám, které skateboarding využívaly, reklama ovšem představuje posunutý rámec.)

Práce Jany Nechvátalové prokazuje zaujetí i pečlivou přípravu, avšak aspirace k celistvějšímu uchopení nezvyklého tématu autorku poněkud „zavalilo“ a zavedlo místy k toliko elementárně informativnímu, ne-li zkratkovitému psaní. Pasáže, v nichž se

diplomantka tomuto úskalí dokázala vyhnout, však svědčí o poctivosti i kompetentnosti, s nimiž své pionýrské téma promýšlela.

Práce **doporučuji k obhajobě** a **předběžně** navrhuji hodnocení **dobře**.

2. 9. 2021

PhDr. Barbara Topolová, PhD.